

Είμαι ένα ελληνόπουλο που ζει στα μαύρα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Γράφω μια επιστολή σε μια φίλη μου, εξηγώντας της για το κρυφό σχολείο.

Αγαπητή μου φίλη Λίζα,

Εύχομαι να είσαι καλά εκεί που είσαι. Ο λόγος που σου γράφω αυτό το γράμμα είναι γιατί είμαι πολύ ενθουσιασμένη. Άρχισα να πηγαίνω κρυφό σχολείο ! Είμαι πολύ χαρούμενη, διότι οι Τούρκοι μας απαγόρευσαν να πηγαίνουμε σχολείο και έτσι πηγαίνουμε κρυφά την νύχτα. Πηγαίνω σχολείο για να μάθω γράμματα. Εσύ πηγαίνεις ;

Για να ξεκινήσουμε για το σχολείο, αρχίζουμε αργά το βράδυ, με την μόνη μας συντροφιά το λαμπερό φεγγάρι με τα αστέρια. Όμως μέχρι να φθάσουμε μέχρι εκεί είμαστε με την ψυχή στο στόμα, η αγωνία και ο φόβος μας πλημμυρίζει σε κάθε μας βήμα. Μάλιστα μια φορά καθώς περπατούσαμε, ακούσαμε πίσω μας μια ολόκληρη στρατιά Τούρκων στρατιωτών. Εμείς τότε πηδήξαμε όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε σε κάτι μεγάλους φουντωτούς θάμνους και με πολύ αγωνία περιμέναμε να φύγει. Ευτυχώς που γλυτώσαμε.

Όταν φτάσαμε στο μοναστήρι της Παναγίας, ένας Ιερομόναχος μας περιμένει με ανοικτές αγκάλες και με ένα πρόσωπο λουσμένο από αγάπη, χαμόγελο και λίγη αγωνία, λες και είμαστε δικά του παιδιά. Ο Ιερομόναχος ανακουφισμένος που δεν πέσαμε σε χέρια Τούρκων μας καλωσορίζει και ξεκινά το μάθημα. Πρώτα πρώτα κάνουμε την προσευχή μας και ο Ιερέας μας βάζει να καθίσουμε κάτω σε ένα ημικύκλιο ακούγοντας τον μοναχό που μιλά.

Στο μάθημα ο μοναχός μας μιλά με πολύ αγάπη και στοργή . Μας μιλά για την πατρίδα μας, την Ελλάδα, που έχει τόσο πλούσια ιστορία. Επίσης μας μιλά για την θρησκεία μας και το πόσο σημαντικό είναι να μένουμε πιστοί σε αυτή, όπως και το να μην μας αλλάζουν την πίστη μας και να μας κάνουν μουσουλμάνους. Ακολούθως μας μιλά για την οικογένεια που πολύ πρέπει να αγαπούμε και να φροντίζουμε, διότι αυτή για εμάς δίνει και την ζωή της. Εμείς μένουμε με ανοικτό το στόμα καθώς ο μοναχός μας μιλά τόσο όμορφα και ωραία.

Το κρυφό σχολείο είναι πολύ χρήσιμο και μας βοηθά να μαθαίνουμε πολλά πράγματα. Τώρα στις μέρες μας το σχολείο είναι σαν τον ήλιο μες την νύχτα, σαν τον θησαυρό μέσα σε αυτήν την σκλαβιά, την μαύρη σκλαβιά, είναι η συντροφιά και η αγάπη μας. Ελπίζω και εσύ να μπορέσεις να πας στο κρυφό σχολείο. Εύχομαι μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου να ελευθερωθούμε σύντομα.

Με αγάπη η φίλη σου,

Ανδριάνα Βασιλείου